

دی‌دگا

شماره: ۰۵۴

تاریخ: ۱۳۹۰/۱۱/۰۳

موضوع: تشدید لزوم کنترل تورم

تهیه و تنظیم: محمد رضا رفعتی

توضیح اجمالی:

گرچه شاخص فلاکت (Misery Index) به عنوان مجموع نرخ بیکاری و تورم شناخته شده است، اما دولتمردان، بویژه در کشورهای در حال توسعه، در انتخاب بین دو عامل فوق اغلب به کنترل نرخ بیکاری اولویت می‌دهند و از طریق سیاستهای انساطی پولی و مالی و به زیان تورم، در جهت ایجاد اشتغال حرکت می‌کنند. گرچه تورم در بلند مدت به زیان اشتغال تمام می‌شود، اما آثار کوتاه مدت آن جذابیت خاص خود را دارد. مکانیزم تاثیر سیاستهای انساطی پولی و مالی در کوتاه مدت از طریق تحریک تقاضا عمل می‌کند، اما در میان مدت و بلند مدت به واسطه افزایش دستمزد و نرخ بهره منجر به گران‌تر شدن تولید و عرضه می‌گردد، ضمن آنکه تقاضا نیز به واسطه کاهش صادرات و افزایش واردات لطمه می‌بیند و آثار مثبت اولیه زایل می‌گردد.

نکات کلیدی:

بدیهی است که در شرایط تحریم، مرحله دوم هدفمندسازی یارانه‌ها و التهاب موجود در بازار طلا و ارز، اعمال چنین سیاستهایی ابدأً قابل توصیه نیست به ویژه آنکه افزایش تورم دیر یا زود منجر به افزایش واقعی و سوداگرانه قیمت ارز خواهد گردید و از آنجا که در قانون هدفمندسازی یارانه‌ها قیمت‌های فوب خلیج فارس مبنا قرار گرفته‌اند، دور جدیدی از افزایش قیمت بنزین، گازوئیل و گاز را در پی خواهد داشت و این امر دور جدیدی از تورم، تعدیل قیمت ارز و افزایش قیمت حاملهای انرژی را ایجاد خواهد کرد. از این رو اکیداً توصیه می‌شود که در شرایط حاضر و تا عادی شدن شرایط اقتصادی کشور، کنترل تورم به عنوان اولویت اول کشور تعیین گردد و در این راستا لازم است که:

۱. بودجه کشور انساطی نباشد.
۲. رشد نقدینگی به شدت کاهش یابد.
۳. از طریق افزایش نرخ سود، نقدینگی سرگردان جذب شود.
۴. از طریق عرضه سهام شرکتهای دولتی بخشی از نقدینگی جامعه از بازار سوداگری خارج شود.
۵. مرحله دوم هدفمندسازی فعلاً به اجرا در نیاید.
۶. با کاهش عوارض و مالیات، بر جذابیت بخشهای صنعت و ساختمان و سرمایه‌گذاری جدید در آنها افزوده شود.
۷. در خصوص غیر واقعی بودن قیمت سکه و ارز اطلاع‌رسانی شود.
۸. آرام‌سازی جو سیاسی داخلی و روابط خارجی مورد توجه جدی قرار گیرد.

تأیید رئیس موسسه:

تأیید رئیس گروه مشاوران: